

Nagyon megörültem neki, mikor decemberben hallottam az erasmusos lehetőségről. A februári meghallgatást követően nagy izgalommal kezdtem neki a készülődésnek. Mivel nekünk csak oltási igazolással lehetett kiutaznunk, így rengetegszer megnéztem annak meglétét.

Március 20.-án kilenc órakor gyülekeztünk a keleti pályaudvaron, majd 9:30-kor bepakoltuk csomagjainkat az autóba és elindultunk. Négyen vettünk részt a programban, továbbá egy kísérőtanár is utazott velünk.

Délután négy óra környékén sikeresen megérkeztünk a szállásra, a tervezettnél kicsit korábban. Egy kedves hölgy fogadott minket, aki bemutatta a szobákat és ellátott a szállással kapcsolatos lényeges információkkal. Ezt követően ottani mentorunkkal is találkoztunk, aki Portugáliából jött ide Chemnitzbe önkéntesnek.

Mivel négyen voltunk lányok, így kettesével lettünk beosztva. A lakás el volt látva egy szobával, amely be volt rendezve két ágygal, egy asztallal, két székkal és egy szekrénnel. Az ablakunkból egy gyönyörű templomra láthattunk rá. Továbbá volt egy konyhánk, mosogatóval, szekrényekkel, hűtővel, tűzhellyel és vízforralóval felszerelve. Az előszobánk a konyhával volt egybeépítve, itt megtaláltuk a takarításhoz szükséges kellékeket. A fürdőszoba egy tükörrel, zuhanyzóval, szekrénnel mosdókagylóval volt ellátva.

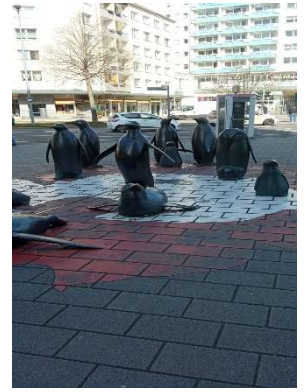
A kis lakás felderítése közben megtaláltuk uzsonnánkat a hűtőben, majd kipakoltuk táskáinkat. A pakolást követte egy rövid esti séta.

Mivel a vasárnap egy munkanélküli nap Németországban, így az utcák teljesen üresek voltak és szinte semmi sem volt nyitva.

Másnap reggel 7:20-kor találkoztunk portugál mentorunkkal, aki elkísért minket az étkezdébe, ahol svédasztalos reggeli fogadott. Az étkezdében egy külön terem volt, ahol a nemzetközi diákok étkezhettek.

A reggelit követően felmentünk egy megbeszélésre az F+U-hoz, ahol egy hölgy fogadott minket. Megkaptuk ideiglenes iratainkat és kiválasztottuk ebédünket az első hét napjaira, majd ezt követően városnézésre mentünk.

A városnézést követte egy közös ebéd portugál mentorunkkal.

Március 22.-én, kedden egy ottani török önkéntes elkísért minket a gyakorlati helyünkre, vagyis egy iskolába. Egy megbeszélést követően elvégeztünk egy gyors covid tesztet, majd két felé osztottak minket, és mentünk is az osztályokba.

Egy kedves hölgy kísért minket az egyik másodikos osztályba, ahol bemutatkoztunk, majd becsatlakoztunk a kézműves munkába. Tizenkettő óra környékén elmentünk a gyerekekkel ebédelni, majd kimentünk az udvarra. Három órakor pedig mehettünk haza.

Az első hetünk nagyon kellemesen telt. Sütött a nap, így rengeteg időt töltöttünk az iskolában az udvaron és szabadidőnkben is programok sokasága volt adott. Volt lehetőség különböző sportokra; mint focilabda, röplabda, kosárlabda és pingpong. Én ezek közül a pingpongot választottam, ami nagyon jó kihasználása volt a kellemes meleg időnek.

Nagyon jókat lehetett sétálni a városban, ahol egy gyönyörű szép parkkal találkoztam. A parknak kellemes volt a hangulata és a reggeli órákban madárcsiripelés fogadta az oda látogatót.

A szombati napot Drezdában töltöttük, ahova egy litván fiúkból álló csapattal együtt mentünk. Portugál mentorunkkal és a-velünk együtt az iskolában dolgozó – török önkéntessel együtt fedeztük fel a Drezda elképesztően szép városát. Megtekintettük kívülről a Frauenkirchét, majd az Elba-partot és a Zwinger palotát is. Mivel igen megéheztünk a kirándulás alatt, így jó kis pizzázással vetettünk véget a városnézésnek.

A vasárnapi nap mosással, takarítással és tanulással telt.

A következő hét már kevésbé volt napos, mint az előző, így a gyakorlatunkat főként az osztálytermekben töltöttük, ahol sokat játszottunk és kézműveskedtünk a gyerekekkel.

A hét közepén leesett az első hó, így már melegebben kellett felöltöznünk.

Szombaton Lipcsébe látogattunk el, ahol hamar szétváltunk turistavezetőnktől, majd felfedeztük a várost. Mivel nem akadt olyan sok látványosság, mint Drezdában, így időnket főként a bevásárlóközpontokban töltöttük.

A vasárnap pihenéssel és mosással telt, majd következett az utolsó hetünk, mely már kicsit melegebb volt, ismét, bár még mindig melegen öltözködtünk. Ezen a héten ismét lehetőség volt egy kis sétára a városban. Én személy szerint sokat sétálgattam a parkokban és a piacon, ahol szebbnél szebb gyümölcsök fogadtak. A központi piacon találkoztam egy bakonyi lángosozóval, ahol nem hagyhattam ki a lángos megkóstolását.

Mivel az idő ismét szépnek volt mondható, így ismét alkalmam nyílt pingpongozásra is. Az iskolában sokat segédkeztem a kézműves foglalkozásokon. A gyerekek nagy izgalommal

készülődtek a húsvétra, így sok húsvéti dekorációt készítettünk. A szerdai napon egy kis házi feladat írásban is segédkeztem, majd sokat játszottunk a gyerekekkel.

Csütörtökön mentünk utoljára iskolába. Megebédeltünk, majd én egész délután a gyerekekkel társasoztam. A nap végén az egyik terembe hívtak minket, ahol megköszönték az iskolában töltött munkánkat. Az elbúcsúzást követően én még lejátszottam egy játékot kettő kislánnyal, majd elmentem a Chemnitzben talált kedvenc parkomba. Ezt követően elmentem szuvenírekért. Másnap elintéztük a papírokat az F+U-nál, majd Portugál mentorunkkal együtt megebédeltünk. Az ebédet követte egy közös bowling, amivel lezártuk az ott töltött három hetet.

Április 8.-án (szombaton) délben indultunk vissza Magyarországra. Összességében véve nagyon örültem a lehetőségnek. Az első napokban még kicsit félénkebb voltam a némettel kapcsolatban, de idővel elkezdtem egyre bátrabban megszólalni és az első hét után már erősen éreztem, hogy sokat fejlődött a németem mind megértés és megszólalás szintjén. Sok kedves emberrel találkoztam az elmúlt három hétben és kellemes emlékekkel hagytam el Chemnitzet.

Ha van rá lehetőséged, akkor mindenképp érdemes neked is kipróbálnod!(!:

Nagyon szépen köszönöm ezt az élményt!